

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiného v právní věci žalobce **Bc. M. H.**, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2025, č. j. 6 A 8/2025 - 21,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. MSP-758/2024-OSV-OSV/2, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Okresního soudu v Mělníku ze dne 22. 10. 2024, č. j. 70 Si 128/2024. Posledně uvedeným rozhodnutím byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalobce po okresním soudu požadoval „*poskytnutí veškerých vyhodnocení obsahu podání přijatého na soudní podatelnu Okresního soudu v Mělníku ke sp. zn. 12 Nc 851/2023 osobně dne 22. 8. 2023*“.

[2] V řízení o žalobě žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Této žádosti městský soud částečně vyhověl usnesením uvedeným v záhlaví, a to tak, že žalobce osvobodil v rozsahu 90 % soudního poplatku.

[3] Z nashromážděných podkladů městský soud shledal, že žalobce má příjmy jen ze sociálních dávek a z půjček od rodinného příslušníka. Finanční situaci žalobce ale nepovažoval za natolik výjimečnou, aby odůvodňovala plné osvobození od soudních poplatků. Uvedl, že žalobce je podílovým spoluvlastníkem třech nemovitostí ve X a je schopen hradit měsíční členské příspěvky zapsanému spolku. Dluhy žalobce navíc tvoří i pořádkové pokuty, které mu byly uloženy Okresním soudem v Mělníku, aniž by bylo zřejmé, z jakého důvodu mu byly uloženy. Městský soud rovněž připomněl, že jednou z funkcí soudního poplatku je přimět navrhovatele, aby podání návrhu k soudu pečlivě zvážili. Městský soud měl proto za přiměřené, aby žalobce uhradil alespoň částku ve výši 10 %, tj. 300 Kč.

[4] Usnesení městského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[5] Pochybení městského soudu stěžovatel shledává v tom, že městský soud „nezohlednil, že žalobce byl obviněn z výhružného chování vůči soudkyni Dáše Kozákové, tedy chce získat důkaz o neexistenci vyhodnocení, a to proto, aby mohl iniciovat dovolání nebo obnovu řízení.“ Dále uvedl, že nesouhlasí s posouzením hrazení členských příspěvků, neboť tuto částku vynakládá na „odstraňování informačních bariér“. Taktéž vypovězení smlouvy s poskytovatelem internetu by mohlo vytvářet nežádoucí informační bariéry. Pokud by nehradil členské příspěvky spolku MaSON a ztratil by připojení k internetu, byl by izolován v úředním, bankovním, sociálním a rodinném životě. Ke splácení pokut stěžovatel uvádí, že tuto částku vynakládá za účelem odvrácení daňových exekucí a s nimi spojenými náklady. Závěrem nesouhlasí ani s tvrzenou motivační funkcí soudního poplatku a uvádí, jak důležité je pro něj získání požadovaných informací.

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci vycházel především z rozsudků zdejšího soudu ze dne 20. 3. 2025, č. j. 10 As 35/2025 - 21, ze dne 26. 3. 2025, č. j. 10 As 36/2025 - 14 a ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 As 32/2025 - 16, jimiž v nedávné době rozhodl o kasačních stížnostech téhož stěžovatele ve skutkově téměř identických věcech. Stěžovatelova kasační stížnost je obsahově velmi podobná, liší se pouze svou stručností na rozdíl od výše uvedených případů. Nejvyšší správní soud proto neshledal žádný důvod odchýlit se od svých dřívějších rozhodnutí.

[9] V nynější věci městský soud, navzdory povaze a značné frekvenci stěžovatelových sporů, jeho žádost o osvobození od soudních poplatků nezamítl, ale vyhověl jí v podstatné části. Městský soud stěžovateli nepřiznal úplné osvobození od soudních poplatků především proto, že stěžovatel není zcela nemajetný, hradí zbytné výdaje a do dluhů se dostal také v důsledku pokut, o nichž nic bližšího neuvedl. Městský soud zdůraznil, že ve stěžovatelově věci má soudní poplatek i jinou než čistě fiskální funkci ale také funkci regulační – už

pokračování

jen s ohledem na frekvenci stěžovatelských sporů je zohlednění tohoto aspektu relevantní. Dále nelze souhlasit s tvrzením, že by stěžovateli bylo ze strany městského soudu jakkoli vytýkáno hrazení internetového připojení, či byl jakkoli nabádán k vypovězení smlouvy s poskytovatelem internetu; městský soud žádné takové tvrzení neuvedl. Pokud jde o výtky ohledně „výhružného chování vůči soudkyni“, je zřejmé, že se tato námitka nijak neváže k posouzení finanční situace stěžovatele, ale k samotné žádosti o poskytnutí informací, která ovšem není předmětem tohoto posouzení.

[10] Odůvodnění usnesení městského soudu je tedy jako celek přezkoumatelné, logické a souladné se zákonem, tj. s výjimečnou povahou institutu osvobození od soudních poplatků. Závěry městského soudu jsou v souladu také s judikaturou zdejšího soudu (viz například rozsudky vydané v obdobných věcech stejného stěžovatele - ze dne 5. 2. 2025, č. j. 8 As 17/2025 - 11; ze dne 27. 2. 2025, č. j. 9 As 9/2025 - 12; a ze dne 20. 3. 2025, č. j. 10 As 35/2025 - 21).

[11] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jí proto za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s. rozsudkem zamítl.

[12] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka - žalovaného - tomu žádné náklady v souvislosti s tímto řízením vzniknout nemohly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. června 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu